

สภาพ ปัญหาและปัจจัยการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น*

States, Problems and Factors in Vocational Education Management
of Local Administrative Organizations

Received:	July	10, 2019
Revised:	October	29, 2019
Accepted:	November	5, 2019

ชนิษฐา พงษ์สุชาติ (Kanittha Pongsuchart)**

อนุชัย รามวงษ์กูร (Anuchai Ramwarungkura)***

วรรณดี สุทธิธารากร (Wandee Sutthinarakorn)****

นลินรัตน์ รักกุศล (Nalinrat Rakkusol)*****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและปัจจัยการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การดำเนินงานวิจัยแบ่งการศึกษาดังกล่าวออกเป็น 2 ระยะคือ ระยะที่ 1 ศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างจำนวน 617 คน ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนและผู้เรียนของสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 11 แห่ง ผู้บริหารของสถานประกอบการ และผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความแปรปรวนแบบทางเดียว ระยะที่ 2 ศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 301 คน คือ ผู้บริหารและครูผู้สอนของสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 11 แห่ง ผู้บริหารของ สถานประกอบการ และผู้บริหารขององค์กร

* ผลงานวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต (อาชีวศึกษา)

** นิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต (อาชีวศึกษา) ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Doctor of Philosophy Program Student in Vocation Education, Department of Vocation Education, Faculty of Education, Kasetsart University. E-mail: fecoktp@ku.ac.th

*** รองศาสตราจารย์, ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Associate Professor, Department of Vocation Education, Faculty of Education, Kasetsart University
E-mail: feduacrku@ku.ac.th, Tel. 02-942-8256

**** รองศาสตราจารย์, ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Associate Professor, Department of Vocation Education, Faculty of Education, Kasetsart University
E-mail: feduwsu@nontri.ku.ac.th, Tel. 02-942-8256

***** ผู้ช่วยศาสตราจารย์, ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Assistant Professor, Department of Vocation Education, Faculty of Education, Kasetsart University
E-mail: fedunrr@ku.ac.th, Tel. 02-942-8256

ปกครองส่วนท้องถิ่น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของปัจจัยการจัดการสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบ Factor Analysis และ KMO and Bartlett's Test

ผลการวิจัยพบว่า สภาพการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.98 ปัญหาการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.03 และปัจจัยการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.89 ส่วนผลการวิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพบว่า ค่า KMO เท่ากับ 0.914 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.050 และเข้าใกล้ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Loading) ของ Factor Analysis มี 6 องค์ประกอบ 31 ตัวแปรสังเกตได้ มีค่าตั้งแต่ 0.393 ถึง 0.850 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เมื่อจัดเรียงค่าน้ำหนักองค์ประกอบพบว่า องค์ประกอบด้านการบริหารจัดการหลักสูตรที่มีตัวแปรสังเกตได้มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด ในขณะที่ค่าน้ำหนักองค์ประกอบด้านการบริหารจัดการครูผู้สอน ผู้เรียนและสถานประกอบการที่มีตัวแปรสังเกตได้มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุด

คำสำคัญ : การจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

The objectives of this research were to studied states, problems and factors in vocational education management of the Local Administrative Organizations (LAOs). This research was divided into two phases. The first phase is to studied the states of problems in vocational education management of the LAOs. Data from 617 samples were collected, consisting of school administrators, teachers, students from 11 vocational schools under the LAOs, entrepreneur and the administrators of the LAOs. The questionnaire about the opinions of the state and problems of the management of vocational schools of the LAOs were collected. Then, statistical analysis was analyzed using average, standard deviation and one-way variance analysis. On Phase 2, the research was focused on factors of vocational education management of the LAOs. Data from 301 samples were collected, consisting of administrators and teachers of 11 vocational schools under the LAOs, enterpreneau and the administrators of the local government organization The questionnaire about the opinions on institution management factors of the LAOs The statistics used in the analysis are the mean, standard deviation. Factor Analysis and KMO and Bartlett's Test

The results have shown that overall average value of the state of educational management in vocational education of the LAOs was high. The average of 3.98 vocational education management problems of local government organizations. The overall average was at the medium level, the 3.03 average, and the factors of vocational education management of the local government organization. The overall average is at a high level. The average value is 3.89. As for the analysis of the components of the vocational education management factors of the local administrative organization, the KMO was 0.914 which is greater than 0.050 and is close to 1. The results of Factor Analysis's loading are 6 elements with 31 variables which can be observed from 0.393 to 0.850 at the statistical significance level 0.05. When sorting the component weight values, it was found that The curriculum management elements with observable variables have the most importance. While the weight of teacher management components Students and establishments with observable variables had the least importance

Keywords: Vocational education management, local administration organizations

บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยตามยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 ระบุว่าคนไทยต้องสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับโลกในศตวรรษที่ 21 มีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถ มีความรับผิดชอบต่อสังคม และมีอัตลักษณ์แห่งความเป็นไทย มีศักดิ์ศรีในเวทีสากลและมีความเป็นดิจิทัลไทยเพื่อสอดคล้องกับการเข้าสู่ยุคดิจิทัล โดยมียุทธศาสตร์ ด้านการศึกษาเน้นการเรียนการสอนที่ให้นักศึกษาหรือผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้มาบูรณาการเชิงสร้างสรรค์ พัฒนานวัตกรรมต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของคนไทย ให้มีความเป็นพลเมือง ให้เป็นคนดี มีวินัย เป็นพลเมืองที่ดีและมีคุณภาพของสังคม ประเทศและของโลก มีทักษะ ความรู้ความสามารถและสมรรถนะในการปฏิบัติงานที่ตอบสนองความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ และดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) เน้นการมีงานทำ มีอาชีพ มีรายได้ รวมทั้งสามารถปรับตัวและดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมพหุวัฒนธรรมที่เป็นพลวัตในโลกศตวรรษที่ 21 ด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) นำไปสู่การจัดทำแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2560-2579 ซึ่งปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายเร่งผลักดันให้เพิ่มผู้เรียนสายอาชีวศึกษา เพื่อผลิตกำลังคนแรงงานที่มีฝีมือมีทักษะวิชาชีพเข้าสู่ตลาดแรงงาน แต่ผู้เรียนส่วนมากเลือกเรียนสายสามัญเพื่อเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา หรือผู้เรียนสายอาชีพ เมื่อเรียนจบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หากต้องการศึกษาต่อจะเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เนื่องจากผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีมีรายได้สูงกว่าผู้สำเร็จระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) หรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จึงส่งผลให้เกิดปัญหาการขาดแรงงานวิชาชีพระดับอาชีวศึกษาของตลาดแรงงาน แม้ว่าหน่วยงานภาครัฐหลายแห่งได้มีการ

กำหนดแผนและนโยบายเพื่อกระตุ้นเร่งการผลิตรายงานวิชาชีพโดยมอบหมายให้สถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นแหล่งผลิตและพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษาให้เพิ่มจำนวนรายงานสายอาชีพสูงขึ้น ทั้งสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาแล้วยังรวมถึงสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นแหล่งผลิตกำลังคนสายอาชีพเหมือนกัน ทั้งนี้การจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะพิจารณาจากความพร้อมของสถานศึกษา กฎระเบียบหลักเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและกรมส่งเสริมการปกครอง ซึ่งจะต้องตอบสนองความต้องการของคนในชุมชน สถานประกอบการและตลาดแรงงานของชุมชนเป็นหลักสำคัญ โดยผ่านการพิจารณาและมีมติเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลนคร เทศบาลเมือง ตามที่สถานศึกษาด้านอาชีวศึกษานั้นสังกัด และนโยบายและแผนการบริหารจัดการของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศบาลนคร นายกเทศบาลเมือง ที่มีเป้าหมายพัฒนาการศึกษาให้กับคนในชุมชนตั้งแต่เด็กแรกเกิดจนสามารถประกอบอาชีพ สร้างรายได้ให้กับตนเองในอนาคต เด็กทุกคนในชุมชนท้องถิ่น จะต้องได้รับการศึกษาทุกระดับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา เพื่อเป็นทางเลือกให้เด็กที่มีฐานะยากจน ขาดโอกาสทางการศึกษา เช่น เด็กติดยาเสพติด เด็กที่มีบุตรระหว่างเรียนเหล่านี้ ได้มีสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รองรับเข้าศึกษาต่อสายสามัญ หรือสายอาชีพจนสำเร็จการศึกษา และมีงานทำมีรายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัวต่อไป ที่มีความสอดคล้องกับหลักการและแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับทฤษฎีการจัดการอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพของ Professor Charles Prosser เกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนท้องถิ่นในเรื่องของตลาดแรงงาน ความต้องการของสถานประกอบการและการผลิตกำลังคนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ แต่สถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังประสบปัญหาการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา อาทิ ปัญหาครูผู้สอน ขาดประสบการณ์การเรียนการสอนด้านทักษะวิชาชีพเนื่องจากครูผู้สอนไม่ได้จบทางด้านอาชีวศึกษา จึงต้องจ้างครูผู้ช่วยที่มีทักษะวิชาชีพมาสอนรายวิชาที่มีภาคปฏิบัติวิชาชีพ ปัญหาผู้เรียนที่ขาดโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ นำเสนอผลงานแสดงผลงานระดับชาติและนานาชาติ จึงควรให้การสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นลินรัตน์ รักกุศล (2561) ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการทางสังคมของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกอบด้วย 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการในหลักสูตร โดยเชื่อมโยงกิจกรรมการเรียนรู้ที่กับรายวิชาที่มีอยู่ในหลักสูตร 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านหลักสูตรระยะสั้นของสถานศึกษาทางด้านการอาชีวศึกษา 3) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมนอกหลักสูตร สถานศึกษาสามารถจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เข้าร่วมนอกเหนือจากขอบเขตของหลักสูตร

จากประเด็นดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยมีความสนใจจะศึกษาสภาพ ปัญหาและปัจจัยการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อนำผลการวิจัยครั้งนี้เป็นข้อมูลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย นำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนยุทธศาสตร์และนโยบายการบริหารจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามความเหมาะสม เพื่อตอบสนองความต้องการแต่ละพื้นที่

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและปัจจัยการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การดำเนินการวิจัย

การดำเนินงานวิจัยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ระยะคือ ระยะที่ 1 ศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย กลุ่มผู้บริหารและครูผู้สอนของสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 11 แห่ง กลุ่มผู้เรียนของสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มสถานประกอบการที่มีความร่วมมือกับสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลนคร และเทศบาลเมือง ในการฝึกทักษะวิชาชีพของผู้เรียนวิชาชีพประกาศนียบัตร (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และกลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วยผู้บริหารการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลนคร และเทศบาลเมือง ได้แก่ นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรีฝ่ายการศึกษา ผู้อำนวยการกองการศึกษา หรือผู้อำนวยการสำนักการศึกษา หรือผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 617 คน คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนและผู้เรียนของสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 11 แห่ง ผู้บริหารของสถานประกอบการ และผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของสภาพ ปัญหาการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยการใช้วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาร์ค (Cronbach)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA)

ระยะที่ 2 ศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

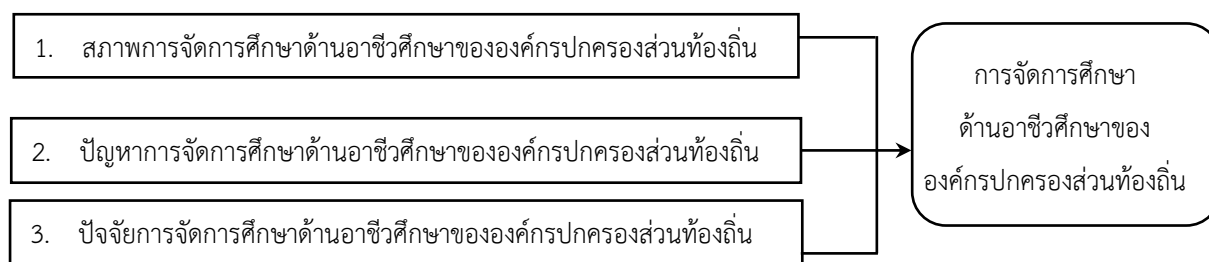
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย กลุ่มผู้บริหารและครูผู้สอนของสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 11 แห่ง กลุ่มสถานประกอบการที่มีความร่วมมือกับสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลนคร และเทศบาลเมือง ในการฝึกทักษะวิชาชีพของผู้เรียนวิชาชีพประกาศนียบัตร (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และกลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วยผู้บริหารการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลนคร และเทศบาลเมือง ได้แก่ นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรีฝ่ายการศึกษา ผู้อำนวยการกองการศึกษา หรือผู้อำนวยการสำนักการศึกษา หรือผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 301 คน คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนของสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 11 แห่ง ผู้บริหารของสถานประกอบการ และผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของปัจจัยการจัดการสถานศึกษาด้าน อาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์องค์ประกอบ Factor Analysis KMO and Bartlett's Test

กรอบแนวคิดงานวิจัย

สรุปผลการวิเคราะห์

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและปัจจัยการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แสดงผลในตารางที่ 2 ถึงตารางที่ 4

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น

(n = 617 คน)

รายการ	Mean	S.D	ความหมาย
1. ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ด้านอาชีวศึกษา	4.10	0.80	มาก
2. ผู้บริหารสถานศึกษาเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ การศึกษา	4.01	0.75	มาก
3. ผู้บริหารสถานศึกษามีนโยบายและแผนงานบริหารสอดคล้องกับนโยบายและ แผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	4.09	0.83	มาก
4. ผู้บริหารสถานศึกษา มีวาระการบริหารจัดการศึกษาในตำแหน่งเหมาะสม	3.95	0.85	มาก
5. ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนและจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนา สถานศึกษา	4.05	0.85	มาก
6. หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นในสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาตอบสนองความ ต้องการของตลาดแรงงานและสถานประกอบการของท้องถิ่น	3.98	0.87	มาก
7. การเปิดหลักสูตรวิชาชีพในสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา เพื่อเปิดโอกาสให้แก่ ผู้เรียน ในชุมชนท้องถิ่น	4.12	0.80	มาก

ตารางที่ 2 (ต่อ)

(n = 617 คน)

รายการ	Mean	S.D	ความหมาย
8. การเปิดหลัก สูตรของสถานศึกษามีการสำรวจความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ ผู้ประกอบการ ผู้เรียน และประชาชนในชุมชนท้องถิ่น	3.96	0.88	มาก
9. ครูผู้สอนมีความรู้และความเชี่ยวชาญตามสาขาวิชาที่เปิดสอน	4.27*	0.67	มากที่สุด
10. ครูผู้สอนมีทักษะวิชาชีพตามสาขาวิชาชีพที่เปิดสอน	4.19	0.74	มาก
11. อัตรากำลังครูต่อผู้เรียน มีความเหมาะสม	3.92	0.85	มาก
12. บุคลากรมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษา	4.01	0.79	มาก
13. บุคลากรมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่จัดขึ้นทั้งระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัดและระดับประเทศ	4.02	0.79	มาก
14. การเปิดโอกาสให้ ผู้ที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ผู้ที่มีพื้นฐานการเรียนรู้ไม่ดี ผู้ที่ด้อยโอกาสให้สามารถเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา	4.24**	0.79	มากที่สุด
15. การขยายโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนวิชาชีพตามต้องการ	4.09	0.79	มาก
16. ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะวิชาชีพไปปฏิบัติ งานได้จริงในสถานประกอบการ	4.14	0.79	มาก
17. ผู้เรียนมีความรู้และทักษะวิชาชีพไปประกอบอาชีพหรือหารายได้พิเศษระหว่างเรียน/สำเร็จการศึกษา	4.06	0.79	มาก
18. วัสดุและเครื่องมือฝึกทักษะวิชาชีพ มีจำนวนเพียงพอเหมาะสม	3.78	0.86	มาก
19. วัสดุและเครื่องมือฝึกทักษะวิชาชีพทันสมัยเสมือนจริงในสถานประกอบการ	3.65	0.85	มาก
20. การเปิดโอกาสให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดฝึกทักษะวิชาชีพให้กับผู้เรียนตามหลักสูตรวิชาชีพต่างๆ	3.89	0.81	มาก
21. สถานศึกษาด้านอาชีวศึกษามีความพร้อมด้านสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และการคมนาคมสะดวก	3.94	0.83	มาก
22. สถานศึกษาด้านอาชีวศึกษามีอาคารเรียน โรงฝึกงาน/ฝึกทักษะวิชาชีพ และบริเวณพื้นที่อเนกประสงค์เพื่อจัดกิจกรรม	3.82	0.81	มาก
23. สถานประกอบการขนาดใหญ่-กลาง จัดเป็นแหล่งฝึกทักษะวิชาชีพแก่ผู้เรียน	3.78	0.74	มาก
ภาพรวมของสภาพการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	3.98	0.68	มาก

หมายเหตุ * ค่าเฉลี่ยอันดับแรก ** ค่าเฉลี่ยอันดับสอง

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.98 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 0.68 ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับหนึ่งคือ ครูผู้สอนมีความรู้และความเชี่ยวชาญตามสาขาวิชาที่เปิดสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.27 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 0.67 รองลงมาคือ การเปิดโอกาสให้ผู้ที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ผู้ที่มีพื้นฐานการเรียนไม่ดี ผู้ที่ด้อยโอกาสให้สามารถเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.24 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 0.79

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way ANOVA) พบว่าสภาพการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อนำปัจจัยสภาพการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความแตกต่างกันทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ภายหลัง (Post Hoc Comparison) โดย Scheffe พบว่าสภาพการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความแตกต่างกัน 6 ปัจจัย ดังนี้

Dependent Variable	Mean Difference	Std. Error	p-value
1. ผู้บริหารสถานศึกษามีนโยบายและแผนงานบริหารสอดคล้องกับนโยบายและแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มผู้เรียนกับกลุ่มสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา	0.280	0.080	0.007*
2. หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นในสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและสถานประกอบการของท้องถิ่น กลุ่มสถานประกอบการกับกลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	0.433	0.154	0.049*
3. การเปิดหลักสูตรวิชาชีพในสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา เพื่อเปิดโอกาสให้แก่ผู้เรียนในชุมชนท้องถิ่น กลุ่มผู้เรียนกับกลุ่มสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา	0.301	0.077	0.002*
4. การเปิดหลักสูตรของสถานศึกษา มีการสำรวจความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้แก่ ผู้ประกอบการ ผู้เรียนและประชาชนในชุมชนท้องถิ่น กลุ่มผู้เรียนกับกลุ่มสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา	0.326	0.084	0.002*
5. ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะวิชาชีพไปปฏิบัติงานได้จริงในสถานประกอบการ กลุ่มผู้เรียนกับกลุ่มสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา	0.216	0.076	0.046*
6. วัสดุและเครื่องมือฝึกทักษะวิชาชีพทันสมัยเสมือนจริงในสถานประกอบการ กลุ่มผู้เรียนกับกลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	0.374	0.131	0.045*

หมายเหตุ * ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

กลุ่มผู้เรียนกับกลุ่มสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา สภาพการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แตกต่างกัน 4 ปัจจัย ได้แก่ 1. ผู้บริหารสถานศึกษามีนโยบายและแผนงานบริหารสอดคล้องกับนโยบายและแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2. การเปิดหลักสูตรวิชาชีพในสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา เพื่อเปิดโอกาสให้แก่ผู้เรียนในชุมชนท้องถิ่น 3. การเปิดหลักสูตรของสถานศึกษา มีการสำรวจความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ ผู้ประกอบการ ผู้เรียนและประชาชนในชุมชนท้องถิ่น 4. ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะวิชาชีพไปปฏิบัติงานได้จริงในสถานประกอบการ

กลุ่มผู้เรียนกับกลุ่มสถานประกอบการ สภาพการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แตกต่างกัน 1 ปัจจัย ได้แก่ วัสดุและเครื่องมือฝึกทักษะวิชาชีพทันสมัยเสมือนจริงในสถานประกอบการ

กลุ่มสถานประกอบการกับกลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สภาพการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แตกต่างกัน 1 ปัจจัย ได้แก่ หลักสูตรวิชาชีพพระยาสันในสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและสถานประกอบการของท้องถิ่น

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(n = 617 คน)

รายการ	Mean	S.D	ความหมาย
1. ผู้บริหารสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา ขาดประสบการณ์การบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษา	2.98	1.38	ปานกลาง
2. ผู้บริหารสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา ขาดการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานประกอบการและประชาชนในชุมชนท้องถิ่น	2.85	1.36	ปานกลาง
3. ผู้บริหารสถานศึกษาเปลี่ยนแปลง/โยกย้าย ส่งผลต่อการบริหารจัดการศึกษา	3.10	1.26	ปานกลาง
4. ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปลี่ยนแปลง/หมดวาระส่งผลต่อการบริหารจัดการศึกษา	3.18	1.23	ปานกลาง
5. ผู้บริหารสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาขาดสภาพคล่อง เนื่องจากการบริหารจัดการ ศึกษาต้องเป็นไปตามนโยบายและแผนงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สถานศึกษาสังกัด	3.14	1.31	ปานกลาง
6. การเปิดหลักสูตรวิชาชีพไม่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน สถานประกอบการและตลาดแรงงานท้องถิ่น	2.86	1.30	ปานกลาง
7. การเปิดหลักสูตรวิชาชีพขาดการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานประกอบการและประชาชนในชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษา	2.82	1.30	ปานกลาง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n = 617 คน)

รายการ	Mean	S.D	ความหมาย
8. การไม่ได้รับการสนับสนุน ขยายโอกาสเปิดสาขาวิชาชีพ/หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและชุมชนท้องถิ่น	2.87	1.28	ปานกลาง
9. ครูผู้สอนขาดทักษะวิชาชีพภาคปฏิบัติ	2.96	1.30	ปานกลาง
10. อัตรากำลังครูขาดแคลนไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน	2.84	1.26	ปานกลาง
11. ครูผู้สอน ขาดการส่งเสริมและพัฒนาทักษะความรู้วิชาชีพให้ทันสมัย	3.10	1.30	ปานกลาง
12. ครูผู้สอน ขาดโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมด้านอาชีวศึกษาระดับชาติ	2.40	1.56	ปานกลาง
13. ผู้เรียนขาดแคลนทุนการศึกษา	3.40 ^{**}	1.16	ปานกลาง
14. ผู้เรียนไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา	2.96	1.25	ปานกลาง
15. การขาดโอกาสคัดเลือกผู้เรียน	3.15	1.30	ปานกลาง
16. ผู้เรียนลาออกกลางคัน	3.11	1.22	ปานกลาง
17. ผู้เรียนขาดโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมด้านอาชีวศึกษาระดับชาติ	3.22	1.25	ปานกลาง
18. ผู้สำเร็จการศึกษาเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา	3.44 [*]	1.07	มาก
19. วัสดุและเครื่องมือฝึกทักษะวิชาชีพไม่เพียงพอกับผู้เรียนและไม่ทันสมัย	3.20	1.20	ปานกลาง
20. ขาดงบประมาณการจัดซื้อวัสดุและเครื่องมือฝึกทักษะวิชาชีพ	3.16	1.30	ปานกลาง
21. สถานที่ฝึกทักษะวิชาชีพไม่เหมือนสถานประกอบการจริงทำให้ผู้เรียนไม่สามารถปฏิบัติงานในสถานประกอบการจริง	3.03	1.21	ปานกลาง
22. สถานประกอบการขาดการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษา การฝึกงาน/ฝึกทักษะวิชาชีพในสถานประกอบการ	3.00	1.19	ปานกลาง
23. สภาพพื้นที่สถานศึกษา อาคารเรียน อาคารปฏิบัติงานภาคปฏิบัติไม่เพียงพอต่อการจัดการศึกษา	3.32	1.21	ปานกลาง
24. สถานประกอบการในการฝึกทักษะปฏิบัติงานจริงตามสาขาวิชาชีพไม่เพียงพอต่อการฝึกทักษะวิชาชีพ	3.16	1.19	ปานกลาง
25. สถานประกอบการขนาดใหญ่ไม่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาในการฝึกทักษะวิชาชีพ	3.05	1.23	ปานกลาง
ภาพรวมของปัญหาการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	3.03	1.27	ปานกลาง

หมายเหตุ * ค่าเฉลี่ยอันดับแรก * ค่าเฉลี่ยอันดับสอง

จากตารางที่ 3 พบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.03 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 1.27 ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับหนึ่งคือ ผู้สำเร็จการศึกษาเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.44 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 1.07 รองลงมาคือ ผู้เรียนขาดแคลนทุนการศึกษา ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 4.20 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 1.16

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way ANOVA) พบว่าปัญหาการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อนำปัจจัยปัญหาการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความแตกต่างกันทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ภายหลัง (Post Hoc Comparison) โดย Scheffe พบว่าปัญหาการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความแตกต่างกัน 12 ปัจจัย ดังนี้

Dependent Variable	Mean	Std. Error	p-value
	Difference		
1. ผู้บริหารสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาขาดประสบการณ์การบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษา			
กลุ่มผู้เรียนกับกลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	0.641	0.211	0.028*
2. ผู้บริหารสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา ขาดการมีส่วนร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานประกอบการและประชาชนในชุมชนท้องถิ่น			
กลุ่มผู้เรียนกับกลุ่มสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา	0.433	0.129	0.011*
กลุ่มผู้เรียนกับกลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	1.029	0.206	0.000*
กลุ่มสถานประกอบการกับกลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	0.731	0.237	0.024*
3. การเปิดหลักสูตรวิชาชีพไม่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนสถานประกอบการและตลาดแรงงานท้องถิ่น			
กลุ่มผู้เรียนกับกลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	0.908	0.198	0.000*
กลุ่มสถานประกอบการกับกลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	0.702	0.228	0.024*
4. การเปิดหลักสูตรวิชาชีพ ขาดการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานประกอบการ และประชาชนในชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมใน การบริหารจัดการศึกษา			
กลุ่มผู้เรียนกับกลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	0.794	0.200	0.001*
5. การไม่ได้รับการสนับสนุนขยายโอกาสเปิดสาขาวิชาชีพ / หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและชุมชนท้องถิ่น			
กลุ่มผู้เรียนกับกลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	0.609	0.197	0.023*

Dependent Variable	Mean	Std. Error	p-value
	Difference		
6. ครูผู้สอนขาดทักษะวิชาชีพภาคปฏิบัติ			
กลุ่มผู้เรียนกับกลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	0.957	0.221	0.000*
กลุ่มสถานศึกษากับกลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	0.737	0.235	0.021*
7. อัตรากำลังครูขาดแคลนไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน			
กลุ่มผู้เรียนกับกลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	0.607	0.201	0.028*
กลุ่มสถานศึกษากับกลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	0.629	0.213	0.034*
8. ครูผู้สอนขาดโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมด้านอาชีวศึกษาระดับชาติ			
กลุ่มผู้เรียนกับกลุ่มสถานศึกษา	0.449	0.125	0.005*
9. ผู้เรียนขาดแคลนทุนการศึกษา			
กลุ่มสถานประกอบการกับกลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	0.619	0.205	0.029*
10. การขาดโอกาสคัดเลือกผู้เรียน			
กลุ่มผู้เรียนกับกลุ่มสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา	0.470	0.124	0.003*
11. ผู้เรียนขาดโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมด้านอาชีวศึกษาระดับชาติ			
กลุ่มผู้เรียนกับกลุ่มสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา	0.386	0.120	0.017*
12. ขาดงบประมาณการจัดซื้อวัสดุและเครื่องมือฝึกทักษะวิชาชีพ			
กลุ่มสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษากับกลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	0.598	0.213	0.050*

หมายเหตุ * ที่ระดับมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

กลุ่มผู้เรียนกับกลุ่มสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา ปัญหาการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แตกต่างกัน 4 ปัจจัย ได้แก่ 1) ผู้บริหารสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา ขาดการมีส่วนร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานประกอบการและประชาชนในชุมชนท้องถิ่น 2) ครูผู้สอน ขาดโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมด้านอาชีวศึกษาระดับชาติ 3) การขาดโอกาสคัดเลือกผู้เรียน 4) ผู้เรียนขาดโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมด้านอาชีวศึกษาระดับชาติ

กลุ่มผู้เรียนกับกลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปัญหาการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แตกต่างกัน 7 ปัจจัย ได้แก่ 1) ผู้บริหารสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาขาดประสบการณ์การบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษา 2) ผู้บริหารสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา ขาดการมีส่วนร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานประกอบการและประชาชนในชุมชนท้องถิ่น 3) การเปิดหลักสูตรวิชาชีพไม่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนสถานประกอบการและตลาดแรงงานท้องถิ่น 4) การเปิดหลักสูตรวิชาชีพ ขาดการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานประกอบการ และประชาชนในชุมชนท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษา 5) การไม่ได้รับการสนับสนุนขยายโอกาสเปิดสาขาวิชาชีพ /

หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและชุมชน
ท้องถิ่น 6) ครูผู้สอน ขาดทักษะวิชาชีพภาคปฏิบัติ 7) อัตรากำลังครู ขาดแคลนไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน

กลุ่มสถานประกอบการกับกลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปัญหาการจัดการสถานศึกษาด้าน
อาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แตกต่างกัน 3 ปัจจัย ได้แก่ 1) ผู้บริหารสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา
ขาดการมีส่วนร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานประกอบการและประชาชนในชุมชนท้องถิ่น 2) การเปิด
หลักสูตรวิชาชีพไม่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนสถานประกอบการและตลาดแรงงานท้องถิ่น 3) ผู้เรียน
ขาดแคลนทุนการศึกษา

กลุ่มสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษากับกลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปัญหาการจัดการสถานศึกษาด้าน
อาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แตกต่างกัน 3 ปัจจัย ได้แก่ 1) ครูผู้สอน ขาดทักษะวิชาชีพ
ภาคปฏิบัติ 2) อัตรากำลังครูขาดแคลนไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน 3) ขาดงบประมาณการจัดซื้อวัสดุและ
เครื่องมือฝึกทักษะวิชาชีพ

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (n = 301 คน)

รายการ	Mean	S.D	ความหมาย
1. ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสรรงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ	3.87	0.74	มาก
2. ผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินงานตามนโยบายและแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.03	0.75	มาก
3. ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้และประสบการณ์การบริหารงานด้านอาชีวศึกษา	3.92	0.83	มาก
4. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีส่วนร่วมในการบริหารการตัดสินใจร่วมปฏิบัติและร่วมรับผิดชอบการดำเนินงานของสถานศึกษา	4.08	0.75	มาก
5. การบริหารจัดการสถานศึกษาให้เป็นแหล่งเรียนรู้และบริการแก่ผู้สนใจทั้งภายในและภายนอกชุมชนท้องถิ่น	4.09	0.71	มาก
6. การจัดทำและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาโดยให้บุคลากรสถานศึกษาและคนในชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนชุมชนท้องถิ่น	3.89	0.77	มาก
7. การจัดทำแผนที่กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย วิธีการดำเนินงานงบประมาณ อัตรากำลังและระยะเวลาดำเนินงานไว้อย่างชัดเจนโดยบุคลากรสถานศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานประกอบการและประชาชนในชุมชนท้องถิ่น มีส่วนร่วม	3.96	0.77	มาก
8. การเปิดหลักสูตร/เปิดสาขาวิชาชีพ เปิดให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษาาร่วมกันเพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น	3.82	0.75	มาก

ตารางที่ 4 (ต่อ)

(n = 301 คน)

รายการ	Mean	S.D	ความหมาย
9. การแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตร โดยมีการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบเหมาะสมชัดเจน	3.87	0.87	มาก
10. การแต่งตั้งคณะกรรมการวิชาการและคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรของสาขาวิชาเอกโดยมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบเหมาะสมชัดเจน	3.84	0.85	มาก
11. การแต่งตั้งคณะกรรมการในการติดตามและประเมินผลหลักสูตรมีความเหมาะสม	3.79	0.78	มาก
12. กระบวนการบริหารหลักสูตรแบบมีส่วนร่วมของหน่วยงาน องค์กรที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม	3.82	0.85	มาก
13. การแสวงหาความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการหลักสูตรโดยมีการลงนามความร่วมมือ (MOU) ระหว่างสถานศึกษา สถานประกอบการและ ผู้ที่เกี่ยวข้องมีความเหมาะสม	3.97	0.79	มาก
14. ครูผู้สอน มีความรู้และทักษะตรงตามหลักสูตรวิชาชีพ	4.13**	0.68	มาก
15. ครูฝึกในสถานประกอบการมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา	4.06	0.65	มาก
16. ครูผู้สอนเข้ารับการฝึกทักษะวิชาชีพทันสมัย	3.77	0.82	มาก
17. จำนวนครูที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษามีจำนวนเพียงพอ	3.78	0.87	มาก
18. มีการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ประจำ บุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอนไว้ในแผนงบประมาณที่ชัดเจน	3.88	0.86	มาก
19. ผู้เรียนเลือกเรียนสาขาวิชาชีพตามความต้องการและเหมาะสม	4.07	0.67	มาก
20. ผู้เรียนมีความรู้และทักษะวิชาชีพนำไปปฏิบัติได้จริงในสถานประกอบการ	4.01	0.68	มาก
21. ผู้เรียนนำความรู้และทักษะวิชาชีพเข้าร่วมแสดงผลงานระดับชาติและนานาชาติ	3.48	1.05	มาก
22. ผู้เรียนสามารถประกอบอาชีพ/สร้างรายได้ต่อตนเองและครอบครัว	3.89	0.78	มาก
23. ผู้เรียนมีความรู้และสมรรถนะวิชาชีพตามมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ	3.96	0.73	มาก
24. รายวิชาที่จัดให้ผู้เรียนฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพมีความเหมาะสม	4.13*	0.65	มาก
25. ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ มีความเหมาะสม	4.11	0.72	มาก
26. การจัดการศึกษาภาคปฏิบัติทักษะวิชาชีพในสถานประกอบการภายใต้การทำงานจริงตามหลักสูตรวิชาชีพมีความเหมาะสม	4.07	0.68	มาก

ตารางที่ 4 (ต่อ)

(n = 301 คน)

รายการ	Mean	S.D	ความหมาย
27. การสำรวจความต้องการและความเหมาะสมของสถานประกอบการในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการจริง	3.97	0.71	มาก
28. ระบบสารสนเทศที่จำเป็นที่ใช้การเรียนการสอนและศึกษาค้นคว้าของผู้เรียนและครูผู้สอน มีความเหมาะสม	3.74	0.79	มาก
29. สื่อวัสดุ ครุภัณฑ์และอุปกรณ์เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัย และเพียงพอ	3.62	0.94	มาก
30. มีความพร้อมสถานที่ตั้งสถานศึกษา สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ การคมนาคมสะดวก ใกล้แหล่งชุมชนท้องถิ่น	4.07	0.65	มาก
31. อาคารเรียน ขนาดห้องเรียน/ห้อง ปฏิบัติการ มีความเหมาะสม ทันสมัยและเพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน	3.70	0.79	มาก
32. ความพร้อมสถานที่ฝึกงาน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร สำหรับการจัดการสอนฝึกทักษะวิชาชีพภาคปฏิบัติเสมือนจริง ตามหลักสูตรวิชาชีพ	3.73	0.86	มาก
33. ความพร้อมห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ เพื่อสนับสนุนการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียนและบุคลากรสถานศึกษา	3.61	0.88	มาก
34. สถานศึกษามีการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ เพื่อสนองต่อความต้องการของชุมชนท้องถิ่น อาทิ ศูนย์การเรียนรู้ด้านอาชีพ	3.68	0.85	มาก
ภาพรวมของปัจจัยการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	3.89	0.78	มาก

หมายเหตุ * ค่าเฉลี่ยอันดับแรก * ค่าเฉลี่ยอันดับสอง

จากตารางที่ 4 พบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.89 ระดับความความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับหนึ่งคือ รายวิชาที่จัดให้ผู้เรียนฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพมีความเหมาะสม ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.13 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 0.65 รองลงมาคือ ครูผู้สอน มีความรู้และทักษะตรงตามหลักสูตรวิชาชีพ ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.13 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 0.68

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพบว่าที่มีความแตกต่างกัน 3 ตัวแปร ($P < 0.05$) และไม่มีความแตกต่างกัน 31 ตัวแปร ทั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ปัจจัยการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 31 ตัวแปร โดยการวิเคราะห์ตัวแปรและกำหนดน้ำหนักตัวแปร อาศัยหลักเกณฑ์ทางสถิติ เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) จากวิธีการสกัดองค์ประกอบด้วยวิธี “Principal Component Analysis” แล้วหมุนแกนแบบ Orthogonal ประเภท Varimax เพื่อลดจำนวนตัวแปรให้เหลือน้อยที่สุด โดยตัวแปรนั้นมีค่าน้ำหนัก

องค์ประกอบสูงในองค์ประกอบหนึ่งเท่านั้น และวิเคราะห์ความเหมาะสมของปัจจัยด้วยค่า Bartlett's Test แสดงรายละเอียดในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis)

KMO and Bartlett's Test

Kaiser-Meyer-Olkin	0.914	Bartlett's Test of Sphericity : Approx. Chi-Square	7654.807
df	465		
Sig.	0.000		

ปัจจัยด้านการบริหารจัดการหลักสูตร	น้ำหนักองค์ประกอบ (Loading)
1. การแต่งตั้งคณะกรรมการในการติดตามและประเมินผลหลักสูตรมีความเหมาะสม	0.850
2. การแต่งตั้งคณะกรรมการวิชาการและคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรของสาขาวิชาเอกโดยมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบเหมาะสมชัดเจน	0.836
3. กระบวนการบริหารหลักสูตรแบบมีส่วนร่วมของหน่วยงาน องค์กรที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม	0.793
4. การแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตร โดยมีการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบเหมาะสมชัดเจน	0.785
5. การเปิดหลักสูตร/เปิดสาขาวิชาชีพ เปิดให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษาาร่วมกันเพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น	0.620
6. ผู้เรียนเลือกเรียนสาขาวิชาชีพตามความต้องการและเหมาะสม	0.517
Eigenvalues	14.327
Variance (percent)	46.215
ปัจจัยด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา	น้ำหนักองค์ประกอบ (Loading)
1. ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้และประสบการณ์การบริหารงานด้านอาชีวศึกษา	0.808
2. ผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินงานตามนโยบายและแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ	0.796
3. ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสรรงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ	0.792
4. การจัดทำแผนที่กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย วิธีการดำเนินงาน งบประมาณ อัตรากำลังและระยะเวลาดำเนินงานไว้อย่างชัดเจนโดยบุคลากรสถานศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานประกอบการและประชาชนในชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วม	0.548

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ปัจจัยด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา	น้ำหนัก องค์ประกอบ (Loading)
5. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีส่วนร่วมในการบริหารการตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติ และร่วมรับผิดชอบการดำเนินงานของสถานศึกษา	0.536
6. การจัดทำและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาโดยให้บุคลากรสถานศึกษาและคนในชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น	0.509
7. การบริหารจัดการสถานศึกษาให้เป็นแหล่งเรียนรู้และบริการแก่ผู้สนใจทั้งภายในและภายนอกชุมชนท้องถิ่น	0.502
Eigenvalues	2.149
Variance (percent)	6.931
ปัจจัยด้านการบริหารจัดการศึกษาภาคปฏิบัติทักษะวิชาชีพ	น้ำหนัก องค์ประกอบ (Loading)
1. การจัดการศึกษาภาคปฏิบัติทักษะวิชาชีพในสถานประกอบการภายใต้การทำงานจริงตามหลักสูตรวิชาชีพมีความเหมาะสม	0.663
2. ผู้เรียนมีความรู้และทักษะวิชาชีพนำไปปฏิบัติได้จริงในสถานประกอบการ	0.661
3. ครูฝึกในสถานประกอบการมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา	0.637
4. การสำรวจความต้องการและความเหมาะสมของสถานประกอบการในการฝึกอาชีพในสถานประกอบการจริง	0.553
Eigenvalues	1.799
Variance (percent)	5.804
ปัจจัยด้านการบริหารจัดการครูผู้สอน ผู้เรียน และสถานประกอบการ	น้ำหนัก องค์ประกอบ (Loading)
1. จำนวนครูที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษามีจำนวนเพียงพอ	0.715
2. ผู้เรียนนำความรู้และทักษะวิชาชีพเข้าร่วมแสดงผลงานระดับชาติและนานาชาติ	0.707
3. ครูผู้สอนเข้ารับการฝึกทักษะวิชาชีพทันสมัย	0.598
4. ผู้เรียนสามารถประกอบอาชีพ/สร้างรายได้ต่อตนเองและครอบครัว	0.595
5. มีการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ประจำ บุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอนไว้ในแผนงบประมาณที่ชัดเจน	0.582
6. ผู้เรียนมีความรู้และสมรรถนะวิชาชีพตามมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพ	0.477

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ปัจจัยด้านการบริหารจัดการครูผู้สอน ผู้เรียน และสถานประกอบการ	น้ำหนัก องค์ประกอบ (Loading)
7. การแสวงหาความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการหลักสูตร โดยมีการลงนามความร่วมมือ (MOU) ระหว่างสถานศึกษา สถานประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้องมีความเหมาะสม	0.393
Eigenvalues	1.409
Variance (percent)	4.546
ปัจจัยด้านการบริหารจัดการวัสดุและเครื่องมือฝึกทักษะ	น้ำหนัก องค์ประกอบ (Loading)
1. มีความพร้อม ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ เพื่อสนับสนุนการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน และบุคลากรสถานศึกษา	0.843
2. สถานศึกษามีการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ เพื่อสนองต่อความต้องการของชุมชน ท้องถิ่น อาทิ ศูนย์การเรียนรู้ด้านอาชีพ	0.758
3. ระบบสารสนเทศที่จำเป็นที่ใช้การเรียนการสอนและศึกษาค้นคว้าของผู้เรียนและครูผู้สอน มีความเหมาะสม	0.656
4. สื่อวัสดุ ครุภัณฑ์และอุปกรณ์เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัยและเพียงพอ	0.610
Eigenvalues	1.238
Variance (percent)	3.995
ปัจจัยด้านการบริหารจัดการฝึกทักษะวิชาชีพ	น้ำหนัก องค์ประกอบ (Loading)
1. มีความพร้อมสถานที่ตั้งสถานศึกษา สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ การคมนาคม สะดวก ใกล้แหล่งชุมชนท้องถิ่น	0.751
2. รายวิชาที่จัดให้ผู้เรียนฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพมีความเหมาะสม	0.623
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ มีความเหมาะสม	0.575
Eigenvalues	1.029
Variance (percent)	3.321

จากตารางที่ 5 ค่า KMO และ Bartlett's Test ของปัจจัยการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพบว่า ค่า Kaiser-Meyer-Olkin ค่าที่ใช้วัดความเหมาะสมของข้อมูลในการใช้วิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัย (factor Analysis) มีค่าเท่ากับ 0.914 ซึ่งมากกว่า 0.5 และเข้าสู่ 1 จึงสรุปได้ว่า ปัจจัยการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 31 ตัวแปร 6 ปัจจัยนั้นมีเหมาะสมที่จะใช้เทคนิค factor Analysis และ Bartlett's Test of Significance ใช้ทดสอบสมมติฐาน ซึ่งสถิติทดสอบพบว่า ค่า Chi-Square เท่ากับ 7,654.807 ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 มีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กัน จึงสมควรใช้เทคนิค factor Analysis ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ปัจจัยการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด 6 ปัจจัย ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 31 ตัวแปร โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (loading) ของตัวแปรสังเกตได้ตั้งแต่ 0.393 ถึง 0.850 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สามารถแปรผลได้ว่าตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 31 ตัวแปร ถือเป็นตัวแปรสำคัญของปัจจัยการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับปัจจัยด้านการบริหารจัดการหลักสูตร ได้แก่ การแต่งตั้งคณะกรรมการในการติดตามและประเมินผลหลักสูตรมีความเหมาะสม มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 0.850 ปัจจัยด้านการบริหารสถานศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้และประสบการณ์การบริหารงานด้านอาชีวศึกษา มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 0.808 ปัจจัยด้านการบริหารจัดการศึกษาภาคปฏิบัติทักษะวิชาชีพ ได้แก่ การจัดการศึกษาภาคปฏิบัติทักษะวิชาชีพในสถานประกอบการภายใต้การทำงานจริงตามหลักสูตรวิชาชีพมีความเหมาะสม อาชีวศึกษา มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 0.663 ปัจจัยด้านการบริหารจัดการครูผู้สอน ผู้เรียนและสถานประกอบการ ได้แก่ จำนวนครูที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษามีจำนวนเพียงพอ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 0.715 ปัจจัยด้านการบริหารจัดการวัสดุและเครื่องมือทักษะ ได้แก่ มีความพร้อม ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์ เพื่อสนับสนุนการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียนและบุคลากรสถานศึกษา มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 0.843 และปัจจัยด้านการบริหารจัดการรายวิชาฝึกทักษะวิชาชีพ ได้แก่ มีความพร้อมสถานที่ตั้งสถานศึกษา สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ การคมนาคมสะดวก ใกล้แหล่งชุมชนท้องถิ่น มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 0.751

อภิปรายผลวิจัย

ผลการวิเคราะห์สภาพ ปัญหาและปัจจัยการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับหนึ่งคือ ครูผู้สอนมีความรู้และความเชี่ยวชาญตามสาขาวิชาที่เปิดสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด จึงสรุปได้ว่าครูผู้สอนด้านอาชีวศึกษามีความรู้และความเชี่ยวชาญตามสาขาวิชาที่เปิดสอน ครูผู้สอนที่บรรจุเข้ามาใหม่ ได้รับการพัฒนาความรู้ทักษะวิชาชีพ ซึ่งทางสถานศึกษาจัดทำแผนส่งเสริมให้บุคลากรได้รับความรู้และทักษะวิชาชีพตรงตามหลักสูตร ให้สามารถสอนและฝึกทักษะแก่ผู้เรียนทั้งทางทฤษฎีและทักษะวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพพร จันทรนาชู และคณะ(2561) เสนอว่าหน่วยงานพัฒนาครูอาชีวศึกษาควรพัฒนาครูให้เป็นวิชาชีพที่สามารถเชื่อมโยงทักษะวิชาชีพให้สามารถจัดการ

เรียนรู้ได้หลากหลายรูปแบบทั้งการเรียนรู้โดยตรงและการเรียนรู้แบบโครงการ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์การเรียนรู้จากแหล่งต่างๆ ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์นวัตกรรม

สำหรับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับหนึ่งคือ ผู้สำเร็จการศึกษาเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สรุปได้ว่าผู้เรียนด้านอาชีวศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วส่วนใหญ่จะเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ส่งผลให้ตลาดแรงงานขาดแคลนกำลังคนสายอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของคณะกรรมการธิการการศึกษาวุฒิสภา (2555) รายงานเรื่องการอาชีวศึกษาปัญหาที่ท้าทายของประเทศไทย ระบุว่าปัญหาและอุปสรรคที่เกิดกับการอาชีวศึกษามาจากปัญหาค่านิยมของสังคมไทยต้องการให้บุตรหลานจบปริญญาตรี ปัญหาภาพลักษณ์ของผู้เรียนอาชีวศึกษาไม่ดี ปัญหาคุณภาพของครูผู้สอนขาดประสบการณ์ ปัญหาผู้สำเร็จการศึกษาไม่เข้าสู่ตลาดแรงงานแต่ไปศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ส่งผลให้เกิดภาวะขาดแคลนแรงงานในระดับกลาง เป็นต้น ด้วยปัญหาของอาชีวศึกษาส่งผลต่อความสูญเสียทางการศึกษาที่ทำให้การลงทุนของรัฐบาลสูญเปล่าที่ไม่สามารถจะผลิตนักศึกษาได้ตามความต้องการ และส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศและเศรษฐกิจของครอบครัว ซึ่งต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายไปไม่ได้รับประโยชน์ที่คุ้มค่า

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับหนึ่งคือ รายวิชาที่จัดให้ผู้เรียนฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพมีความเหมาะสมระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนรายวิชาวิชาชีพมีความเหมาะสมต่อผู้เรียน ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะวิชาชีพมีประสบการณ์จากฝึกทักษะวิชาชีพภาคปฏิบัติในสถานประกอบการจริง การจัดการเรียนการสอนเน้นความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและเน้นการฝึกปฏิบัติเสมือนจริงในสถานประกอบการ ซึ่งมีความสอดคล้องกับหลักการจัดการอาชีวศึกษาที่ดี ต้องให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถเข้าใจในวิชาชีพ เน้นการฝึกประสบการณ์เพื่อให้เกิดความสามารถและทักษะในวิชาชีพ (ธีรวัธ ชมใจ, 2554)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด 6 ปัจจัย ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านการบริหารหลักสูตร 2) ปัจจัยด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา 3) ปัจจัยด้านการบริหารจัดการศึกษาภาคปฏิบัติทักษะวิชาชีพ 4) ปัจจัยด้านการบริหารจัดการครูผู้สอน ผู้เรียนและสถานประกอบการ 5) ปัจจัยด้านการบริหารจัดการวัสดุและเครื่องมือทักษะ และ 6) ปัจจัยด้านการบริหารจัดการรายวิชาฝึกทักษะวิชาชีพ

ดังนั้น การจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรสร้างความร่วมมือจากทุกฝ่ายประกอบด้วย สถานศึกษาด้านอาชีวศึกษา สถานประกอบการ คนในชุมชนท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาให้ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน สถานประกอบการ ตลาดแรงงานและคนในชุมชนเป็นสำคัญ และให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาในด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาอาชีวศึกษา 6 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการอาชีวศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนากำลังคนด้านการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพกำลังคนด้านการอาชีวศึกษาให้มีสมรรถนะ สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมในด้านการอาชีวศึกษา ยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ที่ 6 การเพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษา (อนุชัย รามวงษ์กูร, 2556)

References

- Chantaranamchoo, N. & Sukjairungwattana, T. (2018). Guidelines For Professional Skills Of Students From The Institute Of Vocation Al Education: Central Region 4 For Human Development Towards Thailand 4.0. Veridian E-Journal, Silpakorn University ISSN 1906 – 3431. (In Thai) Humanities, Social Sciences And Arts. Volume 11 (September-December 2018)
- Chomjai, T. (2011). The Development Of Collaborative Model For Tripartite Vocational Educationsystem. Doctor Of Education Degree In Educational Administration At Srinakharinwirot University.
- Office Of The Education Council. (2017). National Education Plan 2017 - 2579. Ministry Of Education.
- Rakkusol, N. (2018). Guidelines Of Organizing Learning Activities For Developing Social Entrepreneurship Of Industrial Vocational Certificate Students. Veridian E-Journal, Silpakorn University ISSN 1906 – 3431. (In Thai) Humanities, Social Sciences And Arts. Volume 11 (May-August 2018)
- Ramwarungkura, A. (2013). Development Cooperation Strategies Of Local Administration Organizations For The Provision Of Vocational Education. Kasetart Journal Of Social Sciences 37 (2016) 86-98.
- Senate Educational Commission. (2012). Vocational Education Report, Challenging Problems Of Thailand.